

Vznášely se pod vchodem do sopky a nervózně sledovaly oblohu, jestli neuvidí nějaký pohyb. Vzkaz se pomalu rozplýval, až nakonec zbylo jen pár zlatých třpytek.

„Ale ne,“ zesmutněla Astra. „Myslím, že moje kouzlo nevydrželo dost dlouho. A už nemám tolik schopností, abych vyčarovala nové.“

Když zase pomalu klesaly na dno sopky, Zoe se naposledy podívala na nebe.

„Počkej!“ vykřikla. „Co je támhleto?“

S novou nadějí našla Astra sílu ještě chvíli mávat křídly.

„Ano! Ten třpytivý pruh. To musí být... nebeský jednorozec! A míří sem k nám!“

Jak se přibližoval, Zoe rozpoznala, že to je Nimubs, strážce mraků, a za ním ostatní, Sorrel, Lily a Eirra.

